In dankbare herinnering aan

LIES HIJMANS-ZWITSERLOOT

weduwe van
Cees Hijmans

* 11-11-1938 † 7-11-2020

Thuis en in ons midden is onze moeder, oma en omi in vrede gestorven. Ondanks de lange weg, die ze moest gaan, overviel het ons. Met dankbaarheid en liefde denken we aan haar terug.

Mam werd geboren in de Bruuk, aan de rand van de Botterpot als 2e van de 7 kinderen van Hent Zwitserloot en Tonneke de Bruin. Oorlog en evacuatie maakte een diepe indruk op haar.
Na haar school ging ze werken op schoenfabriek Wellen en Co. In die jaren lag ze ook 9 maanden op Dekkerswald met TBC.
In 1957 leerde ze bij Wellen en Co pap kennen. In 1961 zijn ze getrouwd. Twee jaar woonden ze in bij de familie Schoofs op de Stekkenberg. Gelukkig kregen ze net voor de geboorte van Lilian hun eigen huis op de Goudenregenstraat. Daar zijn ook Alexander en Heidi geboren. We hadden er een fijn thuis en kwamen nooit iets te kort, ook al hadden pap en mam het soms niet breed. Mam was creatief en wist overal iets van te maken. Als ze de kamer had gepoetst, moesten we fresia's gaan halen op het Hemeltje voor de lekkere geur, dan pas mochten we naar binnen.
Mam heeft het niet altijd makkelijk gehad. In 1988 stierf pap. Dat was een groot verdriet en gemis. Mam was pas 49 en had nog twee kinderen thuis. Haar veerkracht hielp haar er doorheen. Ze heeft nog veel fijne jaren in ons midden mogen beleven. Ze haalde haar rijbewijs en toen ze eenmaal de smaak van vakantie te pakken had, zijn we vaak samen weg geweest.

Mam leefde voor haar gezin. Ze had altijd zorg voor iedereen en altijd meer voor anderen dan voor zichzelf. Iedereen was altijd welkom en mocht bij het eten aanschuiven als het zo uitkwam. Ze was een open boek. Ze zei zonder omwegen wat op haar hart lag. Ze hield van dieren. Haar hondjes werden gedragen en verwend. Ze was trots dat ze met dochter Lilian, kleindochter Tessa en achterkleindochter Maud vier geslachten op een rij had en later met Evi nog een keer.
Haar laatste jaren waren niet makkelijk. Vijf weken lag ze op de intensive care en vier jaar thuis in de woonkamer met zuurstof. Toch was het een fijne tijd. We hebben nog heel veel met elkaar gedeeld. Heidi was 6 dagen per week bij haar. Zo werd haar diepste wens vervuld: thuis te kunnen blijven.
Mam, oma en omi van harte bedankt voor alles wat je voor ons hebt gedaan en betekend en voor wie je was in ons midden. Moge Gods adem nu breed en diep door je heen stromen en je alle vrijheid geven, die je de laatste jaren moest missen. Doe pap en opa de groeten en moge God geven dat wij elkaar eens weer ontmoeten.

Hartelijk dank voor uw medeleven en steun.
Dit doet ons goed.

Lilian en Jan
Tessa en François, Maud, Evi
Heidi en Frank